

Forfatter: Udrag fra Den Fremmede

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 199.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365729008.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Guillielmos Plan med hans Ophold i Paris var, om muligt, at erhverve sig Kundskab til den store bevægede Verden og det mangfoldige Liv i denne Culturens Hovedstad, uden selv at blive bemærket eller være Gjenstand for den Raahedens Haan og Latter, han i enhver mindre Stad troede sig udsat for. Offentlig vilde han dog her ligesaalidt vise sig som noget andet Sted; men den Maade, hvorpaa han bevarede sit *Incognito*, vakte her mindre Opsigt. Gjennem Jalousierne i en tæt tillukket Karet besaae han hele Staden og dens nærmeste Omgivelser. Han saae Keiseren i hans Generalers Midte og det store Folkeliv paa Boulevarderne og den elysæiske Mark. I en konstig Maskeradedragt med et Slags Stylteben, der forvandlede ham fra en Dværg til en Kæmpe, besøgte han de saakaldte Redouter eller store offentlige Halv-Maskerader, hvor man kunde komme i hvilket Costume, man vilde, med eller uden Maske, eller selv uden Maskeradedragt, blot med en lille Dukke-Maske hæftet paa Kjolen og med fuldkommen Maskefrihed, uden alt andet selskabeligt Ceremoniel. Her herskede tilsyneladende den størst mulige Frihed, og Personligheden syntes her aldeles forsvunden, medens det skjulte Politie dog ligesaa strengt som hemmeligt holdt Oie med Alt, hvad der kunde have noget politisk Øiemed. Dette var imidlertid allermindst Tilfældet med *Guillielmos* Maske og han kunde med den største Sikkerhed bevæge sig mellem de lærde og de skjønne Aander, som han fornemmelig opsøgte. I dette *Incognito* indlod han sig i livlig Underholdning med mange af Videnskabens og Literaturens Notabiliteter. Hans ligesaa grundige som alsidige Kundskaber, hans Lethed i at udtrykke sig i de fleste nyere Sprog, hans dybsindige og livlige Aand og maaske fremfor Alt det skjønne, ædle Sind, der aabenbarede sig i alle hans Yttringer, vandt ham snart mange udmærkede Personers Deeltagelse, og »Kæmpemasken fra Redouterne« var snart bleven Gjenstand for en 200 langt større Opmærksomhed, end han ved sin Dværgeskikkelse havde befrygtet. Nysgjerrigheden efter at vide, hvem han var, vilde dog neppe have foruroliget ham, men en Omstændighed indtraf, der bragte ham pludselig til at trække sig tilbage til sit Hotel og sit ensomme Studerekammer, hvortil Ingen havde Adgang uden *Dr. Carbone* og den gamle italienske Tjener.